

**09 decembrie 2015**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte: Liliana Catan

Judecătorii: Nadejda Toma și Ala Cobăneanu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Tetiu în interesele condamnatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Căușeni din 31 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe:

***Postoroncă Veaceslav Dumitru,***  
a.n. 12.12.1966, originar și domiciliat  
al sat. Tănătari, r-nul Căușeni.

***Termenii de examinare a cauzei:***

*Instanța de fond 01.07.2014-31.03.2015;*

*Instanța de apel 25.05.2015-09.09.2015;*

*Instanța de recurs 16.11.2015-09.12.2015;*

**CONSTATĂ :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Căușeni din 07.05.2012, Postoroncă Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201<sup>1</sup> alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

**2.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 11.07.2012 a fost admis apelul declarat de procuror, s-a dispus casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Postoroncă Veaceslav a fost condamnat în baza art. 157 Cod penal la 2 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 2 ani.

**3.** Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 05.02.2013 s-a admis recursul declarat de procuror, s-a casat decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bender din 11.07.2012 și s-a dispus rejudecarea cauzei de aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

**4.** Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bender din 28.05.2013 s-a admis apelul declarat de procuror, s-a casat sentința instanței de fond din 07.05.2012, s-a rejudecat cauza și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care

Postoroncă Veaceslav a fost condamnat în temeiul art. 201<sup>1</sup> alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 5 ani.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel cercetînd materialele cauzei, audiind participanții la proces a concluzionat că Postoroncă Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 201<sup>1</sup> alin.3 lit.a) Cod penal acțiunile ultimului fiind cuprinse în prevederile legii sus citate, din motiv că conform art. 133/1 lit. a) Cod penal, fapta inculpatului reprezintă acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, concretizîndu-se că acțiunea sau inacțiunea componentei de infracțiune vizate realizată prin prisma aplicării violenței fizice constă în cauzarea vătămării corporale sau a sănătății, săvîrșită prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, alte acțiuni cu efect similar.

La numirea pedepsei Colegiul a ținut cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de personalitatea inculpatului, de atitudinea ultimului față de infracțiunea comisă, considerînd necesar a aplica în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei și aplicarea unui termen de probă, acordîndu-i o șansă de a se corecta.

5. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 10.12.2013, s-a dispus admiterea recursului declarat de procuror, casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bender din 28.05.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri conform căreia s-a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Pentru a pronunța decizia instanța de recurs a menționat că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise, nu a luat în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, care prevede pedeapsa privativă de libertate de la 5 la 15 ani închisoare. Colegiul a considerat că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, potrivit căreia, *judecînd recursul, instanța admite recursul, casează hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului*, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens, cu atît mai mult, că în speță, infracțiunea comisă de Postoroncă Veaceslav se atribuie la categoria celor deosebit de grave, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei în acest caz este interzisă de o normă imperativă de drept și aplicarea art. 90 Cod penal nu poate fi justificată sub nici o motivare.

6. La 22 aprilie 2014, avocatul Ion Cîrlig în numele condamnatului Postoroncă Veaceslav a depus la Procuratura Căușeni cerere de revizuire a

deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bender din 11.07.2012, deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 05.02.2013, deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bender din 28.05.2013, deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 10.12.2013.

**7.** Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Căușeni, Aurel Postica, din 17 mai 2014, s-a dispus deschiderea procedurii de revizuire pe motiv că prin raportul de constatare nr. 114 din 15.04.2014 efectuat în privința defunctei Postoronca Elena de o comisie de experți medici legiști, rezultă o altă situație privitor la mecanismul de formare a leziunilor corporale din care nu este clară legătura de cauzalitate dintre acțiunile lui Postoroncă Veaceslav și consecințele survenite – vătămrile corporale grave ce au fost depistate la Postoroncă Elena.

**8.** La 11 februarie 2015 cererea avocatului Ion Cîrlig privind revizuirea sentinței de condamnare în privința lui Postoroncă Veaceslav, împreună cu cauza penală nr. 1-345/2012 a parvenit în Judecătoria Căușeni.

**9.** Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 31 martie 2015 s-a dispus respingerea cererii avocatului Cîrlig Ion în interesele condamnatului Postoroncă Veaceslav cu privire la deschiderea procedurii de revizuire a sentinței de condamnare a lui Postoroncă Veaceslav în baza art. 201<sup>1</sup> alin. (3) lit.a) Cod penal.

**9.1** Pentru a pronunța sentința instanța de fond a menționat că concluziile experților nu exclud categoric survenirea leziunilor corporale depistate la Postoroncă Elena (ruptura splinei) în circumstanțele stabilite de urmărirea penală și ulterior confirmate prin deciziile instanțelor de judecată, dar se expun asupra posibilității survenirii rupturii splinei din cauza maladiei de care suferea Postoroncă Elena – splenomegalia. Prin urmare experții s-au expus clar în sensul că circumstanțele concrete în care s-a produs ruptura splinei cet. Postoroncă Elena urmează a fi stabilite de organele de urmărire penală.

**10.** Împotriva sentinței au declarat apeluri avocații Ion Cîrlig și Veaceslav Tetiu în numele condamnatului prin care au solicitat admiterea lor, repunerea în termen, casarea sentinței și admiterea cererii privind deschiderea procedurii de revizuire a sentinței de condamnare.

În motivarea cerințelor au indicat:

- la baza deciziilor de condamnare a stat raportul de expertiză medico-legală nr. 138/D din 10.11.2011 care se contrazice cu raportul de expertiză medico-legală nr. 114 din 31.03.2014-15.04.2014 și de aceea consideră că au apărut circumstanțe noi;

-instanța de fond nu a luat în considerație faptul că prin raportul de constatare nr. 114 din 15.04.2014 efectuat în privința defunctei Postoroncă Elena de o comisie de experți medici-legiști rezultă o altă situație privitor la mecanismul de formare a leziunilor corporale.

**11.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015 s-a dispus respingerea apelurilor declarate de avocații Ion Cîrlig și Veaceslav Tetiu în numele lui Postoroncă Veaceslav împotriva sentinței Judecătorei Căușeni din 31 martie 2015, ca nefondate, menținând această sentință fără modificări.

**11.1** La adoptarea soluției instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, cercetînd rapoartele de examinare medico-legală nr. 116 „D” din 09.11.2011 (f.d. 21, vol.1), nr. 138 „D” din 29.11.2011 (f.d.44, vol. 1), nr. 114 din 15.04.2014 (f.d.10-17, vol. 2), nr. 184 din 29.05.2014 (f.d.24-26, vol. 2), a constatat că, concluziile experților nu exclud categoric survenirea leziunilor corporale depistate la Postoroncă Elena în circumstanțele stabilite de organul de urmărire penală, și ulterior, confirmate prin deciziile instanțelor de judecată, dar se expun asupra posibilității survenirii rupturii splinei din cauza maladiei de care suferea Postoroncă Elena - splenomegalia. Experții s-au expus în sensul că, circumstanțele concrete în care s-a produs ruptura splinei la Postoroncă Elena urmează a fi stabilite de organul de urmărire penală (*raportul de expertiză medico-legală nr. 184 din 29.05.2014*). Concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nu stabilesc careva circumstanțe noi, care nu au fost cunoscute de instanța de judecată și care dovedesc nevinovăția condamnatului Postoroncă Veaceslav.

Instanța de apel a respins poziția avocatului Veaceslav Tetiu vis-a-vis de faptul că au fost stabilite noi circumstanțe care dovedesc nevinovăția lui Postoroncă Veaceslav, or, conform concluziilor experților expuse în expertizele medico-legale și opiniile expuse în literatura de specialitate, ruptura splinei depistată la Postoroncă Elena s-a produs în două etape, și anume etapa preliminară a fost la 07.10.2011 și s-a caracterizat prin aplicarea loviturilor de condamnatul Postoroncă Veaceslav victimei Postoroncă Elena în regiunea abdomenului, care au dus la ruperea parenhimului splinei și formarea hematomului subcapsular, ceea ce se justifică prin faptul că, victimei Postoroncă Elena i s-a făcut rău și avea dureri și a doua etapă s-a produs la data de 08.10.2011 prin ruperea hematomului subcapsular cu vărsarea sîngelui în spațiul intra-abdominal.

Instanța de apel a notat că, fapte noi constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă.

Astfel, în speță, nu au fost stabilite noi circumstanțe care dovedesc nevinovăția lui Postoroncă Veaceslav, or, concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nu stabilesc careva circumstanțe noi, care nu au fost cunoscute instanței de judecată la emiterea sentinței.

**12.** Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Tetiu Veaceslav în interesele condamnatului care, fără a invoca vre-un temei prevăzut la art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie deschisă procedura de revizuire a sentinței de condamnare a lui Postoroncă Veaceslav în baza art. 201<sup>1</sup> alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Indică că cu sentința nu este de acord și consideră că urmează a fi casată deoarece instanța de fond nu a luat în considerație acel fapt că prin raportul de constatare nr. 114 din 15.04.2014 efectuat în privința defunctei Postoroncă Elena de o comisie de experți medici legiști rezultă o altă situație privitor la mecanismul de formare a leziunilor corporale. Nu s-a luat în considerație poziția părților care au susținut pe deplin cererea înaintată și că într-adevăr au fost stabilite noi circumstanțe care dovedesc nevinovăția lui Postoroncă Veaceslav.

**13.** Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece argumentul de bază invocat de recurent cu privire la raportul de constatare nr. 114 din 15.04.2014, este neîntemeiat și contravine materialelor din dosar. Din decizia instanței de apel rezultă că ultima a examinat complet și obiectiv toate probele administrate la dosar și a dat răspuns la toate motivele expuse în apelul avocatului.

**14.** Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

**15.** În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Tetiu în interesele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui Postoroncă Veaceslav, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 30 decembrie 2015.

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Nadejda Toma

Ala Cobăneanu